

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 28 czerwca 2013 r. — International Stem Cell Corporation przeciwko Comptroller General of Patents

(Sprawa C-364/13)

(2013/C 260/54)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (Chancery Division)(Zjednoczone Królestwo)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: International Stem Cell Corporation

Strona pozwana: Comptroller General of Patents

Pytania prejudycjalne

Czy niezapłodnione ludzkie komórki jajowe, których podział i dalszy rozwój zostały pobudzone w drodze partenogenezy i które w przeciwieństwie do zapłodnionych komórek jajowych zawierają jedynie komórki pluripotenne i są niezdolne do rozwinięcia się w jednostki ludzkie, mieszczą się w pojęciu „embryony ludzkie” zawartym w art. 6 ust. 2 lit. c) dyrektywy 98/44/WE w sprawie ochrony prawnej wynalazków biotechnologicznych?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 1 lipca 2013 r. — Profit Investment SIM SpA w likwidacji przeciwko Stefanowi Ossiemu i Commerzbank AG

(Sprawa C-366/13)

(2013/C 260/55)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Profit Investment SIM SpA w likwidacji

Strona pozwana: Stefano Ossi, Commerzbank AG

Pytania prejudycjalne

1) Czy można uznać, że pomiędzy różnymi sprawami występuje więź, o której mowa w art. 6 ust. rozporządzenia 44/2001, jeżeli przedmiot żądań podnoszo-

nych w ramach dwóch powództw oraz dokument, na którego podstawie podnoszone są żądania sądowe są różne, przy czym brak jest między nimi stosunku zależności lub sprzeczności logiczno-prawnej, lecz ewentualne uwzględnienie jednego z nich może potencjalnie mieć w praktyce wpływ na rozmiar interesu, dla którego ochrony wytoczono drugie powództwo?

2) Czy wymóg formy pisemnej zawarty w klauzuli umowy o jurysdykcję, o którym mowa w art. 23 ust. 1 lit. a) rzeczono rozporządzenia można uznać za spełniony w wypadku umieszczenia takiej klauzuli w dokumencie (Information memorandum) jednostronnie sporządzonym przez emitenta pożyczki obligacyjnej, w skutek czego umowa o jurysdykcję ma zastosowanie do sporów powstałych z wszystkimi kolejnymi nabywcami rzeczonych obligacji w przedmiocie ich ważności; lub czy można uznać, że umieszczenie klauzuli umowy o jurysdykcję w dokumencie regulującym pożyczkę obligacyjną przeznaczoną do obrotu transgranicznego odpowiada formie przyjętej zwyczajowo w handlu międzynarodowym zgodnie z art. 23 ust. 1 lit. c) wspomnianego rozporządzenia?

3) Czy należy rozumieć, że wyrażenie „jeżeli przedmiotem postępowania jest umowa lub roszczenia wynikające z umowy” zawarte w art. 5 ust. 1 rzeczono rozporządzenia odnosi się jedynie do sporów, w których powód powołuje się w postępowaniu na stosunek prawny wynikający z umowy oraz do sporów ściśle zależnych od tego stosunku lub że wyrażenie to obejmuje również spory, w których powód nie tylko nie powołuje się na umowę, lecz wręcz zaprzecza istnieniu prawnie ważnego stosunku prawnego i stara się uzyskać zwrot zapłaconej kwoty na podstawie dokumentu prawnego, który nie ma według niego wartości prawnej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Roma (Włochy) w dniu 1 lipca 2013 r. — Pier Paolo Fabretti przeciwko Agenzia delle Entrate

(Sprawa C-367/13)

(2013/C 260/56)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione tributaria provinciale di Roma

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pier Paolo Fabretti

Strona pozwana: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale I di Roma — Ufficio Controlli

Pytanie prejudycjalne

Czy objęcie wygranych uzyskanych w kasynach państw członkowskich Unii Europejskiej przez osoby zamieszkujące we Włoszech obowiązkiem składania deklaracji i obowiązkiem podatkowym dla celów fiskalnych, jak stanowi art. 67 lit. d) DPR [dekretu prezydenta republiki] nr 917 z dnia 22 grudnia 1986 r. (TUIR) [Testo Unico Imposte sui Redditi, tekst jednolity w sprawie podatków dochodowych] jest sprzeczne z art. 49 traktatu WE, czy też można uznać, że jest to uzasadnione względami porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego w rozumieniu art. 46 traktatu WE?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Oost-Brabant 's-Hertogenbosch (Niderlandy) w dniu 1 lipca 2013 r. — postępowanie karne przeciwko N. F. Gielenowi i in.

(Sprawa C-369/13)

(2013/C 260/57)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Oost-Brabant 's-Hertogenbosch

Strony w postępowaniu głównym

N. F. Gielen, M.M.J. Geerings, F.A.C. Pruijboom, A.A. Pruijboom

Pytania prejudycjalne

1a) Czy substancja chemiczna alfa-acetylofenyloacetonitryl (nr CAS 4468-48-8) może być traktowana na równi z substancją sklasyfikowaną 1-fenylo-2-propanon (nr CAS 103-79-7, zwana dalej »BMK«)? Z pomocą tego pytania Rechtbank pragnie w szczególności ustalić, czy niderlandzkie wyrażenie »bevatten« [»zawierać«] wzgl. angielskie wyrażenie »containing« i francuskie »contenant« należy interpretować w ten sposób, że substancja BMK jako taka musi być już obecna w alfa-acetylofenyloacetonitrylu?

W przypadku udzielenia na pytanie 1a. odpowiedzi przeczącej, Rechtbank pragnie przedstawić Trybunałowi następujące pytania uzupełniające:

1b) Czy alfa-acetylofenyloacetonitryl należy uznać za jedną z »stoffen [...], die zodanig zijn vermengd dat genoemde stoffen niet gemakkelijk of met economisch rendabele middelen kunnen worden gebruikt of geëxtraheerd« [»substancj[i] [...], które zostały wytworzone w taki sposób, że [...] nie mogą być bez trudności wykorzystane lub odzyskane za pomocą dających się łatwo zastosować lub ekonomicznie realnych [opłacalnych] środków«], wzgl. »substance that is compounded in such a way that it cannot be easily used or extracted by readily applicable or economically viable means«, wzgl. »une autre préparation contenant un au plus de substances classifiées qui sont composées de manière telle que ces substances ne peuvent pas être facilement utilisées, ni extraites par des moyens aisés à mettre

en oeuvre ou économiquement viables»? Zgodnie z zawartymi w załączniku nr 3 informacjami udzielonymi przez policję wydaje się, że chodzi o relatywnie łatwy do zrozumienia, prawdopodobnie nawet łatwy do przeprowadzenia proces przekształcenia.

1c) Czy dla odpowiedzi na pytanie 1b., w szczególności w odniesieniu do zwrotu »economische rendabele middelen [»ekonomicznie realnych [opłacalnych] środków«]/economically viable means/économiquement viable«, ma znaczenie, że na przekształceniu alfa-acetylofenyloacetonitrylu w BMK w oczywisty sposób — jeśli następuje to nielegalnie — zarabia się (można zarobić) bardzo dużo pieniędzy, jeżeli alfa-acetylofenyloacetonitryl zostanie z powodzeniem przekształcony w BMK lub w amfetaminę, lub gdy uzyskany z alfa-acetylofenyloacetonitrylu BMK zostanie (nielegalnie) wprowadzony do obrotu?

2) Pojęcie »podmiot gospodarczy« zostało zdefiniowane w art. 2 lit. d) rozporządzenia nr 273/2004 ⁽¹⁾ i w art. 2 lit. f) rozporządzenia nr 111/2005 ⁽²⁾. W ramach udzielania odpowiedzi na następujące pytanie Rechtbank wnosi, aby za punkt wyjścia przyjąć, że chodzi o substancję sklasyfikowaną w rozumieniu art. 2 lit. a) albo o substancję traktowaną na równi z nią w rozumieniu »Załącznika I substancje sklasyfikowane w rozumieniu art. 2 lit. a) rozporządzenia. Czy przez pojęcie »podmiot gospodarczy« należy rozumieć również osobę fizyczną, która samodzielnie albo z inną osobą prawną/innymi osobami prawnymi, względnie z inną osobą fizyczną/innymi osobami fizycznymi jest w posiadaniu substancji sklasyfikowanej (umyślnie) bez zezwolenia, gdy brak jest podejrzeń co do popełnienia innych czynów?

⁽¹⁾ Rozporządzenie nr 273/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie prekursorów narkotyków, Dz.U. L 47, s. 1

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 111/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. określające zasady nadzorowania handlu prekursorami narkotyków pomiędzy Wspólnotą i państwami trzecimi, Dz.U. 2005 L 11, s. 1

Skarga wniesiona w dniu 2 lipca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-378/13)

(2013/C 260/58)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Patakia i A. Alcover San Pedro)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjmując środków koniecznych do wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 6 października 2005 r. w sprawie C-502/03 Komisja przeciwko Republice Greckiej, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 260 ust. 1 TFUE;